

„EDINOST“

izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri pop. — Naročnina znaša: za vse leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrta leta 3 K in za en mesec 2 K. — Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se upravnštvo ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamične številke po 6 stot. (3 novč.); izven Trsta pa po 8 st.

Telefon številka 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd., se računajo po pogodbi. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi e ne vračajo. Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo v ulici **Molin piccolo št. 3. II. nadstr.** Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna: ulica Carintia št. 12.

Politico društvo „Edinost“.

Vabilo

na

javni shod

kateraga priredi

politično društvo „Edinost“

v Barkovljah v „Narodnem domu“

v sredo dne 25. marca t. l.

DNEVNI RED:

a) Razgovor o prihodnjih občinskih volitvah

Začetek ob 4. uri popoldne.

Na obilo udeležbo vabi

Odbor.

Iz proračunske razprave v zbornici poslancev na Dunaju.

Govor državnega poslanca Spinčića v seji zbornice poslancev dne 11. marca 1903.

(Dalje.)

Volitvi Bennatija in Rizzija v državni zbor.

Ni stvar vlade to, da bi proučevala spise in mnoge protite, nložene proti dvema volitvama; to je stvar parlamenta. Mogoče bodi omejeno, da bi bil res že čas, da bi legitimacijski odsek, eventualno poročevalca slednjih podala svoji poročili o izvolitvah dra. Rizzija in Bennatija. Tudi od gospodov Italijancev ni nsmreč lepo, da so hoteli prevzeti poročevala o izvolitvah svojih tovarišev, a še vedno ne poročajo o istih. Sporočili naj bi, kako mislijo oni in legitimacijski odsek, a zbornica naj potem sodi in odloči, dali sta bila gospoda državna poslancev zakonito ali nezakonito izvoljena. (Mej-klici). Stvar vlade bi bila pa na vsaki način, da preišče, kako so njeni organi postopali na teh volitvah, a tu bi mogli najti dokazov, da bi se vam lasje jezili, kako niso enakomerno skrbni nasproti obema plemenoma, ampak postopej povsem strankarski v prilog italijanskemu in na škodo hrvatsko-slovenskemu plemenu.

To bi bilo tudi oporišče za njegovo ekscelesco, gospoda ministerskega predsednika, da bi mogel opazovati svoje organe v Primorju in njihovo postopaje.

Tudi v cerkvi je krivica!

Celó v cerkvah — in o tem ni nikakih interpelacij — se pod pritiskom vlade in

PODLISTEK.

Na rojstni zemlji.

Spisal **Ksaver-Sándor-Gjalski**; prevel **M. C. XXII.**

— Mari ne, kako divno? — se je obrnila Vera do Leva, trgajoča z drobnimi ročicami perje z velikega klasa. Lee je sijalo od radosti. Tudi vi morate luščiti! — je pripomnila v šali.

Lev se je v resnici lotil dela. S prvega so bili kmetje nekoliko zbegani od gospodke bližne, ali obča radost, ki našega Zagorca o pospravljanju turščee izpolnjuje vsega, nadvladala je hitro vsako neugodnost in nesvobodo in toliko deklie, kolikor možki so bili zopet kakor prej veseli ter so na Verino željo zapeli njeno najmlajšo pesem. Med pevajočimi glasovi je Lev kmalu spoznal globoki alt Verin. In njemu je bilo prijetno — prijetno od tega glasu. Isti ga je omamljal nekako čarobno in bajno in srce mu je valovilo pod nj gorim tresenjem, skoroginec je

različnih oblasti godi gorostasna krivica Hrvatim in Slovincem. Iz raznih cerkva so se začela leta izgnala hrvatske in slovenske propovedi, da si sote cerkve obiskovane največ od Slovincov oziroma Hrvatov. (Čujte!)

V mnogih cerkvah v katerih so se pod benečanskim gospodstvom, še do pred 50, 60, 70 leti, vse funkcije vršile v slovanskem jeziku, tudi sv. maše, propovedi, molitve, tam se je vse to v teh sto letih avstrijskega vladanja popolnoma uničilo, da se sedaj iz-pred oltarja ne moli niti en „Oče naš“ ali „Zdrava Marija“. (Čujte!)

Tako daleč je že prišlo s politiko vlade v primorskih pokrajinah, da se ob sodelovanju vlade same vzgajajo in nameščajo v župnijah taki duhovniki, ki se ne morejo sporazumeti s ljudstvom, ali pa se tudi — nočejo! (Čujte!)

Orožništvo v službi vladne politike.

V službi te politike stoji tudi c. kr. orožništvo, kakor se je to na volitvah leta 1897. jasno pokazalo, in kakor se tudi jasno dokazuje v neki spomenici, ki mi je bila izročena pismeno in sem jo bil izročil njegovi ekscelesco gospodu ministerskemu predsedniku in gospodu ministru za deželno brambo. To politiko je videti na orožništvu celó v občinah, kakor sta Velosko, Lovran, in na mnogih drugih krajih in o mnogih drugih prilikah.

Gospodarske stvari.

To vse so stvari, ki spadajo v resort gospoda ministerskega predsednika kakor voditelja ministerstva za notranje stvari. Ali še nekaj druzega spada v njegov resort. To so namreč gospodarske stvari. Prebivalstvo po deželi in Istri — to so Hrvatje in Slovinci — se nahaja v jako neugodnih razmerah. To je bilo že opetovano, v mnogih govorih, interpelacijah in predlogih, podrobno opisano, in sicer poprej od gospoda dra. Laginje in mene, a potem ponovno od mene. Zbornica poslancev se je ozirala na to, ko je, med drugim vsprejela predlog gospoda dra. Kathreina oziroma proračunskega odseka, s katerim predlogom se je vlada pozivila, naj stori konec bednim razmeram v Primorju, posebno pa v Istri. (Čujte!) Tudi vlada sama je pripoznala žalostni položaj kmečkega prebivalstva v Istri — to je hrvatsko in slovensko prebivalstvo — a posledica vsemu temu, sklepom zbornice, pripoznanju od strani vlade vidimo v proračunskih postavkah za l. 1903. Tam najdete le dve postavki za ceste in dve za dela na obrežjih Kvarnera, in čisto nič druzega; nič za melioracije, nič za osušavanja, nič za vodne zgradbe, sploh nič za gospodarske potrebe tega prebivalstva po deželi, ki je, kakor znano, toli siromišao!

od vzburjenosti, ganotja in razkošja. — In neopaženo se je primaknil do nje — do pred njenih kolien in gledal jej je naravnost v obraz. Ona kakor da ni opazila tega; bila je vsa navdušena od svoje pesmi — ali od česa neki. No, sijajni očesi, kakor izgubljeni zbog neposredne bližine, sti pogledali tudi njega — in zdelo se mu je, da je zakresilo v zanicah.

— Pevajte tudi Vi! — mu je zaklicala tedaj Vera. Drugače se nam boste še rogali — je došla šaljivo koketastjo ter zagrozila z roko. Zatem je nadaljevala nemški: — Ali ne občutite neko prijetno zadovoljstvo, ko ste med narodom? Meni je vsakokrat nekako nenavadno in prijetno, ko morem bivati med njim. Občutim neko željo po njihovi ljubezni, neko radost, da se umejem, da smo tako blizu eden drugemu — oh, jaz ne vem, zakaj je tako, ali tako je — a moj oče mi ved o pravi, da sem fantastkinja.

Lev jej je pritrdil. On sicer ni doslej občutil Bug ve kakega zanimanja za kmete, no v ta hip kakor da so Verine besede vz-

Tako ni niti v turških pokrajinah!

Tozadevno smo jaz in moji tovariši dne 10. decembra 1902. uležili interpelacijo, v kateri se navaajo mnogi tozadevni govori, interpelacije in predlogi; istotako se je in interpelacija dotaknila velikega siromášta, ki vlada izlasi v krajih severa Istre, v okraju Podgrad in na kvarnerstih otokih. Glede teh otokov je bilo tudi predloženih več peticij ministerstvu za notranje stvari in tudi drugim ministerstvom; izlasi je bila odposlana spomenica glede bede v občini Orlec, iz katere je možno razvideti, da nikjer v Evropi, niti ne v turških pokrajinah, ne vladajo take razmere, kakor v Orleu. Do danes se ni zgodilo ničesar, da si sem rečeno spomenico že dne 15. oktobra m. l. izročil gospodu ministerskemu predsedniku, in sicer od strani tamošnjega župnega administratorja, ki ne more več gledati, kako ljudje tam trpe! (Pride še.)

Javni shod

političnega društva „Edinost“ na Proseku dne 22. marca 1903.

(Dalje.)

Ob takih razmerah, ko nas je bilo 5 prot 49 — je nadaljeval dr. Gregorin — je lahko umeti, da niemo dosegali vspehov, izlasi, kar se dostaje narodnih pravic. Saj so nam nasprotovali celó tedaj, ko bi zahtevala korist občine sime, da sora kaj za okolico. Saj veste sami, kako je. Okoličani nimajo vode, nimajo napajališč in so v tem pogledu na slabšem, nego vsaka borna vas na Krasu. No, mi smo se vzlic neugodnim razmeram nadalje borili za korist skupne okolice in posamičnih okrajev.

Bila so pa na dnevnem redu tudi večja vprašanja. N. pr. ono urejenje zemljiške knjige. To urejenje je neizogibno potrebno. Kajti sedanjí nered provzroča velikih stroškov izlasi malim posestnikom. Po vsej Avstriji je zemljiška knjiga že urejena, le pri nas, v naš tržaški provinciji nimamo še urejene zemljiške knjige! Tudi v tem pogledu smo mi posebnost in Avstriji. In vzrok temu? Je zopet — kakor povsodi — politika! Večina našega mestaega sveta, ki je ob enem deželni zbor, se prepira z vlado tudi ob vprašanju urejenja zemljište kojice radi — jezika. Večina bi hotela določiti, da se samo v italijanskem jeziku sme vpisovati v zemljiško knjigo. Vlada se protivi temu, ker se mora, ker jo vežejo v to državni temeljni zakon! Kajti vsaj na papirju so nam zajamčene pravice. Saj vlada bi gotovo — kolikor jo poznamo — rada ustregla želji Italijancev, ali, ako bi storila to, bi se tudi drugod začele gospodovne narodnosti oglašati s slično zahtevo, kar bi bilo v vir ne-

budile v njem te občutke. In približal se je zopet staremu kmetu in zapričel razgovor žajim. Že so delavci skoro dovršili svoje delo, ko so Vera, Zlatica in Lev zapustili skedenj. Bilo je že kasno in petelini so se oglašali, Vera pa vendar ni hotela odnehati, da ne bi svoja lippjška gosta spremila košček poti. Šla je med Zlato in Levom, pripovedujé jima o svojih kmetih, a vsaka beseda, nje je razodevala, kako ljubi kmečko ljudstvo, kako blizo je istemu.

Vera je šla do ceste. Tu se je poslovila od gostov svojih in prihitela nazaj k dvoru. No, pred samo hišo se je ustavila in ni šla notri, ampak se je ukrašla v vrt. Pa če tudi jej je bilo mrzlo v svežem precej hladnem zraku, je zaželela vendar, da še kateri trenotek ostane zunaj — v svetli krasni noči. Ni bila, kakor se pravi, sinjarka — a to pot jej je bilo tako drago in ljubko v duši, nekako blaženo in sladko — ona sama ne bi bila vedela povedati, kako in zakaj — le želela je, da kak trenotek ostane sama, da se nagleda neba in uspanega vrta, in da

doglednim konfliktom. Zato je vsikdar, ko je prišlo to vprašanje na dnevni red v dežel-nem zboru, odklonila sklepe večine. Tako se zavlačuje to velennjo vprašanje na veliko škodo okoličnov. Kajti iz dejstva, da zemljiška knjiga ni urejena, izvirajo velike škode za posestnike: oviran je promet med zemljišči in lastniki istih ne dobivajo denarnega kredita, kadar so v potrebi.

Tudi v zadnjem zasedanju je prišlo to vprašanje na dnevni red. Mi smo se seveda protivili načrtu, kakor ga je predložila večina. Ista ga je pa, seveda, vsprejela in vlada ga je zopet — odklonila.

V zadnjem zasedanju je bilo na dnevnem redu tudi vprašanje volilne reforme. Znano je, da vsepovsodi nadvladuje tendence po razširjenju volilne pravice, torej po tem, da se odpravi tako imenovano zastopstvo interesov, da tako pridejo do te važne politične pravice tudi širši, nižji sloji. In to je prav, kajti tudi ti sloji plačujejo velike davke v denarju — če tudi ne direktao, od posestev — in pa v krvi. Do sedaj se naša vlada ni mogla odločiti za uvedenje splošne volilne pravice. Da se pa vendar nekoliko ustreže gori označeni tendenci, se je uvela tako imenovana peta kurija za državni zbor.

In institucija pete kurije se uvaja polagama tudi v volilne rede za deželne zbore. V večih deželah so že uvedli peto kurijo. Tudi v Trstu je vlada delala na to. Ali večini našega deželnega zbora to ni prav, ker jej sedanjí volilni red zagotavlja večino. Oni, gospoda v večini, pa se boje nižjih mas. Zato so hoteli pokazati svojo liberalnost in si ob enem zagotoviti dosedanje pozicijo. V ta namen so bili priredili ukaj, kar so nazvali volilno reformo. Ali kako navihano so napravili to! Odslej naj bi se ne volilo več po okrajih ali skupinah, ampak vsi svetovalci oziroma poslanci naj bi se volili na eno listo. Na ta način so si hoteli zagotoviti vsa poslanska mesta. Volilna reforma torej, kakor bi jo hoteli izvesti gospoda, je skrajno neliberalna in jo moramo odklanjati že zato. Ali navihanost je tudi v tem, ker so gospoda dobro vedeli, da vlada take reforme nikdar ne predloži v sankcijo! Izmislili so si bili torej način, po katerem bi figurirali kakor liberalni, a bi vendar preprečili volilno reformo. In res je vlada odklonila to prvo reformo. Lani so predložili nov načrt, ki se je nekoliko akomodiral, ali tudi ta je tak, da ga vladaskoro gotovo ne predloži v sankcijo. Tudi ta načrt je krivičen nižim slojem sploh, posebno pa nasproti naši okolici.

V tem načrtu so popolnoma pozabili na one ki plačujejo osebni davek. In teh jih je mnogo — gotovo do 10.000. Povsod drugod imajo ti volilno pravico. Ali naša gospodovna stranka se boji teh slojev. Protitakemu

ne misli na svoja hišna opravila. Oh — čudno — čudno jej je bilo. Sedaj bi bila najraje glasno, glasno vskliknila, da bi se jej klie daljnjim zvokom zanesel in da bi čula svoj lastni odmev; potem jej je bilo zopet, kakor da jej srce samo preglasno bije — ah — takov tihi — tihi mir, v katerem se gineva, bil jej je potreben. Občutila je globoko radost, neko zadovoljno blaženstvo, potem globoko ganotje, a zatem potrebo, da komur si bodi izkaže, kar jej čuti srce, ki je željno ljubezni in objema, in toliko da ni zajokala od ganotja, a potem zopet udarila v glasen smeh, sestavša se v vrtu s svojim malim mačkom. — Tedaj — tedaj jej je bilo toplo — toplo v telesu, ravno tako nekako, kakor jej je bilo pred štirimi leti, ko se je prvi-krat čutila odraslo deklico in ko so jo mučile grozne sanje, valed katerih jej je sramožljivost trpela peklenške muke, ki so jo pa nekako sladko omamljale, da se je sirota smatrala povsem grešno in je iskala tolažbe v brezkrainih molitvah.

(Pride še.)

kratek volilne pravice smo mi morali protestirati že stališča najelementarnejše pravičnosti. (Pride še.)

Politični pregled

V Trstu, 24. marca 1903.

Italija in Avstro-Ogrska. Dunajski list »Die Zeit« prinaša naslednjo brzojavko iz Rima od 23. t. m.:

»Značilna je popolna sprememba prizorišča glede agitacije za italijansko univerzo v Trstu. Včeraj se je imel vršiti veliki shod v »Teatro Nazionale«, na katerem sta imela govoriti poslanca Panzsch in Pinchis. V soboto pa je Sonnino »Giornale d'Italia«, ki sicer ne zastopa smeri, prijazne Avstriji, nastopil proti temu shodu ter je v članku o Italiji in Avstriji izjavil, da je popolnoma neprimerno, da se čisto kulturnemu boju za tržaško univerzo nadevajo politično-irredentistični značaj, kakor je tudi neprimerno, da se zaporedoma in brez potrebe obohajajo spominske slavnosti, ki morejo žaliti Avstrijo.

Včeraj se je izvedelo, da se ne bo vršil veliki shod, ker da sta se oba govornika odrekla.

Celo sicer irredentistično glasilo »Patria« zastopa načelo, naj se opušča take manifestacije, da bi svet vendar enkrat nehal sumničati Italijo, da vžle zveze z Avstrijo podpira protiaustrijska stremljenja.

Politični krogi pripisujejo to sicer redko a razveseljujoče porajanje logike privatnemu vplivanju avstrijskih Italijanov, ki se po pretiranih agitacijah irredentistov čutijo oškodovane v svojem stremljenju!

Brzojavka v včerajšnji »Neue Freie Presse« pa spopolnaje poročilo v »Zeit«. »Giornale d'Italia« očita Zanardellijevi vladi, da odnošev Italije do Avstrije ne goji s potrebno skrbnostjo. Italijanske oblasti da trpe in včasih celo povspešujejo manifestacije, ki žalijo Avstrijo! Za tržaško vseučilišče da se prirejajo zborovanja, ki onemogočajo dobro razmerje med obema državama. Neki avstrijski državnik — pripoveduje »Giornale d'Italia« — je izjavil nedavno temu, da je Dunaj sovražen srbsko-hrvatskim stremljenjem ob Adriji. Dunaj pa da ne more ničesar storiti za Italijane Trsta, Istre in Dalmacije, dokler isti taje državo. Avstrija bi rada nasproti slovenskemu svetu postavila italijansko utrdbo. Le omogoči naj se jej to! Morda bi bila Avstrija v tem pogledu že davno na cilju, ako bi jej Italija prijazneje prihajala nasproti. Vsekako pa da naj bi se čuvala italijanska vlada pred izzivanjem dogodkov in nasprotstev, ki otežujejo zaželeno spoznanje.

Da to stvar še bolj jasna, je v včerajšnji seji parlamenta v Rimu tudi vlada povedala svojo.

Včeraj je namreč podtajnik v italijanskem ministerstvu za notranje stvari, Ronchetti, odgovarjal na interpelacijo znanega irredentarja Barzilai-a glede prepovedi javnega nabivanja manifesta visokošolcev, v katerem manifestu se je naznanjala konferenca v prilog italijanski univerzi v Trstu. Ronchetti se je skliceval na neki zakon, ki pooblašča vlado do takih prepovedi. Vlada da je torej imela pravico storiti to, četudi bi mogla biti v dotičnem manifestu izražena v zvišen a čustvovanju. Slednjič je povdarjal, da vladi ne more nihče oporekati prizadevanja za obrambo in razširjevanje italijanskega jezika v inozemstvu, saj da se vlada sama uradno udeležuje zborovanj društva »Dante Alighieri«!

Hvala na pojasnilu. Tu imamo torej priznanje iz najkompetentnejših ust, da je italijanska vlada zaščitnica društva »Dante Alighieri« in da povspešuje njega delovanje.

Na dlani je torej vse: irredenta je začela izdajati parolo, ki pozivlja odlične kroge v Italiji, naj se kažejo v čim lepši luči korektnosti nasproti Avstro-Ogrski. Ali tendencija je jasna. Italijanska glasila pozivljajo vlado na več »previđenost«, čitaj: zavrtnost, ne pa — lojalnost! Nad vse dragoceno pa je priznanje, da pozivljajo na previđenost vsled želje avstrijskih Italijanov! Kdo se ne spominja o tem na sporočilu v »Grazer Tagespost« pred malo časa o pogodbi, sklenjeni med grofom Goëssom in irredentarskimi krogi v naših pokra-

jinah? Tam smo izvedeli (če ne bi bili vedeli že prej), da je iz kože pri-morskih Slovanov izrezano plačilo Italijanov za to, da seti poslednji izogoljejo hrupnih in — pokajočih italijanskih demonstracij. Veliko več pa, nego dopisnik v »Grazer Tagespost«, je izdal list »Giornale d'Italia«. Tam je povedano, da odgovor ni sklenjen le med grofom Goëssom in našimi irredentovci; sedaj doznajemo, da je ta dogovor le posledica sporazumljenja med državo in državo.

Gori navedene izjave v uglednih italijanskih listih niso torej družega, nego pozivi, naj tudi v Italiji respektirajo sklenjeno sporazumljenje, da bo mogel Dunaj popred priti do cilja... navedenega v »Giornale d'Italia«.

Lepe stvari doznajemo torej. Gospoda Koorberja pa vprašamo danes: kdo je pripovedoval bajke: ali gospod Biankini (oziroma »Edinosti«), ki je govoril o tajni klavzuli, ali pa oni, ki je tajil obstanek tajne klavzule? Da: naj nam le pride še kdo se svojimi — bajkami o bajkah! In naši poslanci: kako dolgo še bodo igrali ulogo kunktatorjev, kako dolgo še se bodo obotavljali na križ-potju med vero in nevero, da je avstrijska vlada v našem Primorju — nevtralna! Saj morajo videti že slepci!

Boj na Ogrskem proti vojni predlogi. — Ogrski minister za deželno brambo (honvede) je obvestil vse municije, da je radi znanih parlamentarnih dogodkov letošnji nabir novincev zopet odložen. Naredbe ministrova pa izjavlja, da vlada odklanja vsako odgovornost za škodljive posledice tej odredbi — usiljeni po dogodkih — za oblasti, za vojaške obvezance in za njihove svojece.

Mej tem pa traja na Ogrskem na dalje boj proti vojni predlogi. Opozicija v parlamentu gromi, na ulicah se prirejajo demonstracije, od vseh krajev prihajajo parlamentu peticije in se v zbornici zglasajo tudi velike deputacije.

Protiaustrijske demonstracije na Ogrskem. Predsinoči so se nadaljevale demonstracije proti vojni predlogi oziroma proti Avstriji. Po demonstraciji v gledališču, kjer se je zopet predstavljala igra »Bog ohrani«, se je več sto oseb pešje Košutovo himno podalo pred klub neodvisne stranke, kjer so demonstranti vsklikali proti Szellu, Fejervaryju in predsedniku budimpeštanske policije, Rutnayu in proti cesarski himni. Na to so se demonstranti podali pred uredništvo opozicijskega »Független Magyar Ország«, kjer so se nadaljevale demonstracije skoraj do 11. ure zvečer.

Tudi sinoči so se vršile demonstracije, a so bile mnogo mlačnejše.

Včeraj je na politični zboroval kakih 2000 visokošolcev. Jedni so hoteli, naj bi se demonstracije nadaljevale, drugi pa, naj bi se zopet pchajali predavanja. Razprava je bila zelo dolga, a niso došli do nikakega sklepa.

Iz ogerske zbornice. Člen katoliške stranke, posl. Burath, je v včerajšnji seji ogerske poslanske zbornice menil, da so zadnje nemire uprizorili Židje, ki bi bivšega ministerskega predsednika Banffyja radi zopet spravili na vlado.

Posl. Mezössy je napadal ministerskega predsednika Szella, ker je isti obsojal patrijotično navdušenje mladine.

Košutovec Eötvös je vprašal Szella, zakaj je policija motila visokošolce, proslavljajoče spomin Košuta, ki predstavlja to, kar bo Ogrska v bodočnosti t. j. svobodna in neodvisna. Govornik je izjavil, da ne priznava ne Szella, ne nikomur pravice prečeti manifestacije hvaležnosti Košutovemu spominu.

Ko je na to vstal ministerski predsednik Szell, da bi govoril, uprizorila je opozicija silen vihar in je minilo precej časa, predno je minister mogel govoriti. Oporekal je trditvi, da je nastopanje policije bilo v kaki zvezi s slavnostmi na čast Košutu. — Povdarjal je, da je bil vedno nasproten političnim načelom Košuta ter pristaš institucij, ki temeljijo na zakonu iz l. 1867, kateri zakon predstavlja voljo vsega naroda in kateremu je bil Košut nasproten. Radi tega želi nadaljevanje nagodbe, ki služi resničnim interesom naroda in države ter je zadovoljen zopetnega sprijaznjenja z Avstrijo. Ako je došlo do žalostnih dogodkov, ni tega krivo redarstvo, marveč nasilno postopanje dijaštva.

Minister je trdil, da je bilo v konfliktu pred pokopališčem ranjenih 33 redarstvenih urad. in redarjev, medtem ko je bilo izmed občinstva ranjenh samo 11 oseb, a 6 od teh 11 je bilo ranjenih od kamenja demonstrantov samih. Prečital je na to izpovedbe oseb, o katerih se je trdilo, da so umrle.

Aretiranje Rusa v Italiji. Italijanski listi prinašajo zanimive podrobnosti o aretiranju onega Rusa, imenom Götz, o katerem smo sporočili v včerajšnjih brzojavah vesteh. Najprej je trdil, da je nedolžen in protestiral proti aretiranju, potem pa, ko sta funkcionarja ruske in italijanske policije začela pregledovati njegove spise, prosil je, naj se isti ne izročijo ruskemu konzulu, ker bi bilo po teh spisih mnogo rodbin grozno kompromitiranih.

Ti spisi, o katerih trdijo oblastva, daso velikanske važnosti, so se takoj odposlali ministerstvu za notranje stvari v Rim; Götz pa so odveli v zapor.

Zatrjuje se, da je Götz anarhist in da je bil že pred 10 leti obsojen na izgon v Sibirijo, a bil pomilostčen, ko je car Nikolaj II. zasedel prestol.

Tržasko vesti.

Volilce, ki so vložili reklamacije, opozarjamo, da prinesejo rešitev, ki se jim je dostavila, nemudoma dotičnemu odvetniku radi rekurza, katerega je treba vložiti v treh dneh.

Radi jutrnjega praznika izide prihodnja številka »Edinosti« v četrtek ob navadni uri.

Volilna agitacija in državni uradniki. Pšejmo nam:

V dobi volitev je meščanom svobodna agitacija — propaganda svoji stranki v prilog. Ta svoboda velja tudi za drž. uradnike.

Ali v uradu, na vršenju svojih službenih poslov se isti morajo absolutno vzdrževati vsakršne agitacije, pa bila ista tudi patrijotiška! Kamo-li še le za stranko, ki ni prijazna državi, kateri državni uradniki služijo in kateri so polžili prisrge zvestobe. Izlasti pa je nezasmisleno, ako državni uradniki v svojem uradu insultirajo poštene politične nasprotnike, kakor se tako dogaja tudi na pošti! To je nezasmisleno. Mi bi lahko postregli z imeni. Posebno se odlikujeta dva poštna uradnika. Ali za danes zadoščaj to splošno opozorjenje!

Ponavljamo še enkrat, da mi privoščamo tudi državnim uradnikom popolno svobodo prepričanja oziroma izjavljanja tega prepričanja. Ali te pravice ne pripoznavamo državnim uradnikom, da v uradnih prostorih agitirajo in celo insultirajo poštene politične nasprotnike! Proti temu protestujemo in smo uverjeni, da s tem našim protestom soglašajo tudi gospod — dvorni svetovalec Felicetti!

Hortissova skrb za tržasko delavce. Poslanec tržasko pete kurije, prejasni gospod Hortis, se kaj rad ponaša, kako da skrbi za tržasko delavce. Zaupa je v njegovo skrb, podal se je te dni k njemu neki tržaski delavec, njegov veren pristaš o zadnjih volitvah, in ga naprosil, naj bi mu preskrbel kako delo, ker že par mesecev zastoj išče zaslužka; in sicer radi tega, ker je tako nesrečen, da je domačin in ni laški podanik. Gospod Hortis se je nekoliko časa tresal, češ, da on ne pozna nikogar, ki bi mu mogel dati dela in mu je slednjič, da se ga iznebi, podaril — 20 stot., naj si s tem kupi kilogram kruha. O seveda, kam bi pa Hortis in njegovi irredentarski tovariši pošiljali italijanske podanike, ako bi domačinom preskrbeljivali delo? Dela je tukaj dovolj samo za italijanske podanike, domačinu pa je dovolj, da se mu enkrat za vselej vrže par novčičev, naj si kupi košček kruha! Ko poje ta kruh, pa naj skoči v morje, da se vsaj ne bo trdilo, da je od lakote umrl!

Dvojna mera! Po italijanskih srednjih šolah v naših primorskih pokrajinah se uče tudi — kakor posnemljemo iz »Jedinstva« — iz italijanske antologije. Te knjige so sestavljene v popolnoma italijanskem duhu, tako, da si ni možno misliti hujega. Tu je italijanske zgodovine, tu odlomkov iz italijanske patrijotične književnosti, tu je rečeno: L'Italia, patria nostra, tu la nostra lingua italiana...!

A kako je stroga naša vlada glede vsebine slovenskim učnim knjigam! Tu je absolutno izključen vsaki rodoljubni akord. Tu

gre — vestnost vlade do ekscesa in neredek je slovenski šolnik, ki je v tem pogledu v najlepšem soglasju z vlado...!

In vendar bi rekli mi, da je tudi se staljša državnega interesa nekoliko razlike in mej tem, ako se širi ljubav do slovenske domovine, ki je v mejah države, ali pa, ako se širi ljubezen do patrie, ki je izven mej države!

To je sicer — menimo — precej jasno, ali vendar ne tako jasno, da bi bilo umevno za avstrijske državnike. Ti poslednji morajo biti res »nazaj s kartami«, ali pa — igrajo s krivimi kartami! Eno je bolj žalostno, nego drugo!

Laško-slovensko vseučilišče! Prejeli smo: Da! Le glejte po strani, ali stvar je gotova! Tržaški Lahi so uvideli potrebo učenja našega jezika! Zato so naprosili Janeza Vrha — slovenskega odpadnika, da takoj začne z izdajanjem spisov, ki imajo dovajati laško mladino do znanja slovenskega jezika! Žal, da je Janez že precej pozabil svoj materini jezik! Ali upanja je, da se mož zopet spopolni!

Janez Vrh objavlja neko pismo dru. Depangherju. Nas ne briga nasprotstvo med Janezom Vrhom in rečnim doktorjem. Ali ker so ona pisma sestavljena v nekakem laško-slovenskem jeziku, kakor da jih pišejo naše okoličanske perice, moramo že povedeti Janezu, da smeši le sebe, ko tako profanira naš jezik in stavlja naše poštene perice v zasmeh. Njegovim čitateljem — ignorantom morda ugaja to, pametnim ljudem pase mora le studi. V rečenih »dopisih« se imenuje »Zagotino« Dobro je pogodil, saj je njegov »list« res le — Za geto (staro mesto)! Svetujemo temu in ostalim odpadnikom naj malce počakajo še z ustavitvijo popolne slovensko-laške univerze in naše perice naj puščajo na miru! Brgajo naj se le za edino primernejšo umazanost v Getu!

Slovenske perice znajo boljše slovenski in laški, nego zna kak neumen Vrh; zato bo dobro, da isti gre med nje, da mu očistijo njegovo — nesramnost!

Irredente ni! Mladenč, ki je bil tedni na naboru v tukajšnji mornarski vojašnici, pripoveduje nam sledeče:

O priliki nabora bil sem z nekaterimi tovariši v kantini, ki se nahaja v tukajšnji mornarski vojašnici. Na svoje začudenje zapazil sem tu na nekem jako izločenem mestu nabit italijanski denar, ki nosi besede: »Re d'Italia itd.« Jaz in moji tovariši smo odločno protestirali proti temu, da se tako ostenativno zpostavlja italijanski denar v prostorih avstrijske vojašnice. Kantiner je na to prav surovo odgovorjal, da je v kantini on gospodar in da nabija v svojih prostorih, kar hoče, na kar je pozval redarje, ki so nas iztirali. To je bil res krasen prizor, ko so tržaški municipalni redarji v uniformah italijanskih vojakov v avstrijski vojašnici branili denar in sliko italijanskega kralja! Pa naj se še kdo upa govoriti, da v Trstu ni irredente!

Najnovejšo strašilo — odpadnikov. Prizadnje Vrhovo strašilo piše o neki demonstraciji, ki je bila baje namenjena v gledališču Verdi. Dne 22. t. m. da se je udeležilo predstave v omenjenem gledališču 120 mladcev, mladovalcev mladeničev. Ta »družba« je bila — seveda — poslana, da demonstrira proti nekemu laškemu igralcu.

Do tukaj nas ta »farsa« čisto nič ne briga, a briga nas onih 5—6 tržaskih Slovanov, katere je Vrhovo glasilo, oziroma njega poročevalce, zapazil v rečenem gledališču — v družbi onih 120 mladeničev! Vrabci se boje slamnatega moža, tatovi redarja, odpadniki pa — kakor se vidi — šestih Slovanov!

Ta perfidni odpadki stavlja 5—6 Slovanov med 120 laških mladeničev, da s tem zlobnim pisanjem namiguje na zvezo med Slovani in — pametnimi Italijani! Mi tu konstatujemo, da ni bilo v gledališču ne pet, ne šest Slovanov, ampak da je bila najmanj polovica gledalcev — slovenskega pokoljenja: a la Vrh, Rašković, Novak, Lančar itd.! Pravih zavednih Slovanov pa ni bilo ne v vrstah patrijotov in ne v vrstah — irredentarjev in ob enem slovenskih odpadnikov!

Toliko v odgovor odpadnikom z Vrhom na čelu.

Z brega nad morjem. Prejeli smo: Šment — 250 m. nad morjem! Saj tudi moje stanovanje je tako visoko; na vse zadnje bi moji rojaki gori v »binnenlandu« sumili, da sem jaz tisti, ki je bil okreen v sobotni št.

»Edinosti«. Ne b'š Jaka! Izjavljam slovesno, da, kakor dosedaj, tako tudi zanjaprej podpisani ostnem skrajno pristranski (in nikakor ne »nevturalni«, kakor se svetuje okrenemu nepoznarecu) in da bo volil kandidata, postavljenega od pol. društva »Edinosti«! Namisljenih in nenamisljenih drugih kandidatov ne pripoznavam, a si tudi ne bi pustil jemati od nikogar pravice do delovanja zoper vse kandidate, ki bi se postavljali le za rušenje — sloge mej Slovenci.

I. Ahtik.

Nevarne igrace. Pišejo nam: Včeraj popoldne smo šli malo na izprehod v Rojan. Za Boletovimi hišami se nahaja opušen kamenolom in to ob desni strani ceste, ki vodi k Piščancem.

Nad tem kamenolom, v višini kakih 50 metrov, je bila petorica rojanskih fantičev, ki so valili in metali vsakovrstno kamenje v prepad. Take »igre« so zelo nevarne, v prvi vrsti za dotične igralce same, ker bi se moglo dogoditi, da se enemu ali drugemu izpodrsne; v drugi vrsti pa je neprijetno za mimogredoče, ki morajo gledati te zelo nevarne igre.

Se bolj nevarno pa je, ker ti otročaji mečejo kamenje preko ceste v spodaj ležeče vinograde! Ko so ti fantiči opustili prej omenjene »igre«, so prišli na cesto in so od tam zavali do 50 klg. velik kamen v spodaj lež. Boletov gozdič — kar je zopet zelo nevarno za slučaj, da bi se tam nahajala kaka živa duša.

Iisce teh vrstic je sicer grajal in zagrozil rečenim otrokom, toda to ni izdalo mnogo. Te igre bi se zabranile, ako bi kedo od domačinov vzel — leskovko!

Nova telefonska postaja. Dne 16. marca 1902 otvorila se je na poštnem uradu Gorice 3 javna telefonska govorilnica št. 70 v zvezi z državno telefonsko centralo v Gorici.

Pristojbina za telefonične pogovore med telefonsko centralo v Gorici in Gorico 3 znaša za vsake 3 minute 20 stotink.

Odbor »Slovenske Matice« vabi na CXXXI. odborovo sejo, ki bo v Ljubljani v ponedeljek dne 30. sušca 1903. ob peti uri popoldne v društveni pisarni. Spored: 1. Naznaila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o CXXX. odborovi seji. 3. Poročilo knjižnega odseka. 4. Tajnikovo poročilo. 5. Eventualna.

Za možko podružnico družbe sv. Cirila in Metodija v Trstu. Zapisna pok. g. Žagar Miha iz Bazovice 10 K, e priliki ženitovanja Bole-Mahnich na Gršovem brču se je nabralo 8 K 72 st.

Na botrinjah pri g. Ivanu Flego Mezo v Štešnju nabral je Anton Sanein Levičar 280 kron. G Just Golina Pinčič je k tej stvari dodal 1 rubelj.

Opomba: ako bi po pomoti ne bil kake dar še objavljen, prosimo, da se nam to naznani!

Blagsjništvo.

Občni zbor ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metodija bo v nedeljo dne 29. t. m. ob 5. uri popoldne v »Slovanski Čitalnici«, ulica San Francesco št. 2. Upamo, da je naše slovenko-ženstvo tol napredovalo v zavesti, da pride na občni zbor radi zborovanja samega in ne radi male zabave, ki se je običajno prirejela po zborovanju. Pridite torej vse, da pokžete, da se res zimate za našo prekoriščno družbo sv. Cirila in Metodija! Pokžite vendar, da vsm ni vse eno, ali družba napreduje ali nazaduje, posebno pa naša ženska podružnica! Priporočamo tudi, da se raz ročajo blaki in da vsaktera družabnica privede vsaj še eno novo udinjco. — Ali se kaj spominjate obljube na lanskem občnem zboru?!

Da, da, govori se lahko, ali dejanja...?!

Štrajk ogljarjev. Predvčerašnjem despel je v našo luko parnik »Principessa Cristina«, na katerem je bilo naloženo oglje za trdko Jegher in Modugno, ki je razkladanje poverila podjetnikoma Edvardu in Alojziju Robbe. Ta dva sta prevzela razkladanje za nižjo ceno, kakor je sedaj v navadi in med delavci v luki se je raznesla vest, da sta ta dva podjetnika najela razkladalec od zunaj in da jih plačujeta po znanih cenah. V-led tega je včeraj kakih 150 ogljarjev iz svobodne luke stopilo v štrajk. Sinoči pa so štrajkoveci imeli »hod«, na katerem se je pojasnilo, da podjetnika Robbe plačujeta razkladalec oglja po tarifu, ki je v veljavi v našem mestu in da ima vsled tega veliko izgubo. Štrajkoveci so na to sklenili iti danes zopet na delo.

Dražba premičnin. V četrtek, dne 25. marca ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. o. kr. okrajnega sodišča za ci-vilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: ulica Pie à 23, omara za knjige in knjige; ulica S. Maurizio 12, hišna oprava; ulica S. Niccò 8, hišna oprava; Rojan 35, hišna oprava; ulica Cattedrale 14, hišna oprava; ulica Armeni 3, hišna oprava; ulica Commerciale 11, oprema v zalogi; ulica delle Poste 4, omara za knjige in knjige.

Vremenski vestnik. Včeraj toplomer ob 7. zjutraj 7.8, ob 2. uri popoldne 15.0 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 774.4. — Danes plima ob 4.42 predp. in ob 11.32 pop.; oseka ob 6.13 predpoludne in ob 5.5 popoldne.

Kakor je splošno znano, dajajo Mauthnerjeva semena za repo in klajo velik dobiček. Ravno tako izvrstna in nedosegljiva so Mauthnerjeva semena za zelenjavo in evetljice.

Vesti iz ostale Primorske

× **Nabor v Podgradu.** Dne 21. t. m. je bilo predstavljenih naborni komisiji v Podgradu 190 mladeničev iz občin Materija in Jelšane, od katerih je bil potrjenih v vojske 28; dne 23. t. m. pa se je predstavilo isti komisiji 140 mladeničev iz občine Podgrad, od teh pa so jih potrdili 29.

× **Sin ubil mater.** Iz šibenske Rgoznice poročajo o nastopnem pretresljivem dogodku: 39-letna Jura, žena Svetina Županovića, je bila dne 14. t. m. na delu pri Tade Županoviću. Isti večer je bila se svojim 15-letnim sinom Ivanom na večerji pri Tade Županoviću. Po večerji je sedela na stolici. Nera žena jej je naslonila glavo na rame in zaspala; druga je bila kraj nje in je plela lase, dočim je hišna gospodinja do-jila dete. Okolo 10. ure zvečer je sin Ivan snel puško enocevko z grede in rekel: Sedaj bi te lahko ubil, mati. V isti hip pa se je puška res vžgala v daljavi pol metra. Ves svinec se je zadril v desno stran telesa uboge žene tako, da nesrečnica ni spregovorila ni besede več; v hipu je izdahnula dušo, ostavi sedeča z stegenima nogama in glavo naslonjeno na ramo. Grozno je to delovalo na navzoče. Neko navzoče dete je padlo v nezavest. Vsi so zbežali, ena žensk z nezavestnim otročičem v naročju. Ko je Ivan videl, da je ubil mater, je zakričal: »Gorje meni, mati moja, ubil sem te!« — in zbežal je, da bi ubil sebe. Ali ljudje so ga prijeli in naznaili dogodek orožnikom, ki so nesrečnega mladeniča izročili sodišču.

× **V Opatiji** je bilo od 1. septembra 1902. do vštete 18. marca 1903. 10179 oseb. O 12. pa do vštete 18. marca je bilo prirastlo 670 oseb. Dne 18. marca je bilo navzočih 2359 oseb.

× **Ravnatelj državnega gimnazija v Gorici,** šolski svetnik Gross, je umirovljen na listno prošnjo. Tem povodom mu je podeljen nazlov vladnega svetovaleca. Ravnateljem goriškega gimnazija je bil od leta 1888.

× **C. kr. notar Karol Čibej v Gorici.** Kakor znano, je bil ta gospod nedavno temu začasnó suspendiran od urada. Sedaj pa naznanja predsedništvo višega dež. sodišča v Trstu, da je rečeno suspendiranje razveljavljeno.

Vesti iz Kranjske.

* **Učitelj-kega shoda** v Ljubljani se udeležijo učitelji s Kranjskega brez razlike političnega mišljenja ali narodne pripadnosti. Razpravljali bodo le o stanovskih koristih. V to pa, da bo nastop harmoničen, bo izključena vsaka politika. Tudi v pripravljalnem odboru so zastopane vse tri struje: na rodno-napredna, katoliško-narodna in nemška. Ta učiteljski shod bo javen.

* **Požar na Nanosu** so povzročili — kakor čitamo v »Slovencu« — otroci, ki so bili zažgali suho travo.

* **Čudno kurje jajce.** Te dni je znesla mlada kokoš gospe Štefančič na Hrastniku jajce (gromne velikosti in 10 cm. dolgosti). V tem jajcu sta bili po dve drugi jajci tudi s trdo lupnó navadne velikosti. Po preteku nekaj ur je znesla ista kokoš še dve navadni jajci.

* **Na plot se nataknil.** Kajzar Anton Nemeš v Doba štev. 6, je na stopnicah v stolpu doške cerkve spodrnil in padel preko držaja približno 6 metrov globoko na plot in se nataknil na ograjo. Zadobil je težke telesne poškodbe.

Razne vesti.

Oženjen gimnazijalec. Šestošolec držav-nega gimnazija v Krajovi na Romunskem, Ilija Petrescu, se je nedavno temu — oženil. To pa je bilo preveč skrupoloznim profesor-jem, ki so po dolgem posvetovanju izključili Petrescu radi — »nenravnosti«. Džak se je pritožil do ministra, češ, da je se svojimi 20 leti zrel za ženitev. In minister je odločil v prilog novoporočencema in povdarjal, da Pe-trescu ni storil dejanja, ki bi bilo proti pravstvenosti. Ob enem pa je istega posvaril, naj ob tolikih težkih dožnostih, ki jih je prevzel, ne pozabi — šolskih!!

Velika tatvina v cerkvi. V cerkvi sv. Štefana na Dunaju so v eni zadnjih noči tatovi izvršili veliko tatvino. Na velikem oltarju je velika slika Matere B žje, katero je nekdanj darovala kraljica Eleonora. Slika je bila odličena z mnogimi dragocenostmi. Po dnevu je bila pod debelim steklom, po noči pa so jo zapirali še v poseben oboj. Tatovi so se že po dnevu skrili v cerkvi. Ko je navstala noč, razbili so na oltarju steklo in oboj ter so sliko oropali dragocenosti v vrednosti kakih 50.000 kron.

40.000 kron znaša glavni dobiček loterije za ogrevanje sobe. Opozarjamo naše cenjene čitatelje, da bo srečkanje neprekleno dne 23. aprila 1903 in da se vsi dobitki iz-plahajo od dotičnih zalagateljcev s 10% odbitkom v gotovini.

Brzo avna poročila

Bluvanje ognjenika.

NEW-YORK 23. (B.) Brzjavka iz S. Vincenzo od 22. t. m. javlja, da je ognje-nik Soufriere te dni izmetal na severne okraje silen dež kamenja in pepela. Prebi-valeci so bežali proti jugu. Mnogo oseb je zgubilo življenje.

Iz ogrske zbornice.

BUDIMPEŠTA 24. (B.) Predsednik je prijavil, da je posl. Knaus (jujska stranka) obnovil svojo nujno interpelacijo v stvari so-cijalističnega »hoda minole nedelje ter da utemelji isto na zaključku seje. Na to je zbornica prešla na dnevni red in je nadalje-vala razpravo o pečelnih demonstracijah. — Posl. Egry (Kofutovec) je slikal svoje do-življaje minulega petka.

Aretiranje Rusa Götza.

RIM 24. (B.) Govoré o aretiranju Götza, izraža »Francia« mnenje, da je brez vsake podlage vest v listih, da italijanska vlada dovoli v izročitev Götza le tedaj, ako ne bo nobenega dvoma, da Götz ni prizvil na odgovor radi nikakega političnega zločina.

Ustaja na otoku S. Domingo.

NEW-YORK 28. (B.) Reuterjeva brz-javka in S. Dominga javlja, da so se ustaši polastili ene utrdb, ki nadvladujejo mesto. V boju je bilo na obeh straneh mnogo mrtvih in ranjenih. Boj traja dalje. Mesto je popol-noma v rokah ustašev. Glasom pozneje deših brzjavk se bje boj že v mestu samem, a ne da bi bila katera stranka že zmagovalka. Pomočnik guvernerja in poveljnik čet sta bila ubita.

Izdajatelj in odgovorni urednik FRAN GÖDNIK.
Lastnik konsorcij lista »Edinost«.
Natisnila tiskarna konsorcija lista »Edinost« v Trstu

TRŽAŠKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

registrovana zadruga z omejenim poroštvom.

Ulica S. Francesco štev. 2, I. - TRST - Ulica S. Francesco štev. 2, I.
Telefon 952.

Hranilne uloge sprejema od vsakega, če tudi ni ud zadruga in jih obrestuje po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog pla-čuje zavod sam. Vloga se lahko po 1 krono.
Posojila daja samo zadrugnikom in sicer na uknjižbo po 5 1/2 %, na menjice po 6%, na zastave po 5 1/2 %.
Uradne ure: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne.
Izplačuje vsaki dan ob uradnih urah. Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Poštno hranilnični račun 816.004.

TRGOVINA Z ŽELEZJEM

CARL GREINITZ NEFFEN

Corso štev. 33. podružnica Trst. Piazza Goldoni 2.

Priporoča svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbinstvo

traverze, zaklepe, železo za kovače, stare železnične šine, držaje in ograje, vod-njake, pumpe, železne cevi itd., vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč, peči in štedilna ognjišča, kuhinjsko, namizno in hišno opravo, železne pohištvo in pred ognjem varne blagajne, nagrobne križe in ograje ter orodje za vsako obrt.

Službo občinske babice

razpisuje podpisano županstvo proti letni plači K 120, s katero je združen tudi postranski zaslužek. Ponudbe z dokazi vsposobljenosti je predložiti pod-pisanemu do dne 10. aprila 1903.

Županstvo občine Jelšane,

dne 20. marca 1903.

Valencič,
župan.

Svoji k svojim!

ZALOGA

pohištva

dobro poznano

tovarne mizarske zadruge v Gorici (Solkan)
vpisane zadruge z omejenim poroštvom

prej Anton Černigoj

Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)
št. 1. hiša Marenzi.

Največja tovarna pohištva primorske dežele.

Solidnost zjamčena, kajti les se osuši v to nalašč pripravljenih prostorih s tem-peraturo 60 stopinj. — Najbolj udobna, me-derni sestav. Konkurenčne cene.

Album pohištva brezplačen

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 25. A.

(v lastni hiši.)

ZALOGA:

Piazza Rosario (šolsko poslopje).

Cene da se ni bati nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franko.

Mladenič se 7-letno prakso v manufakturni branži išče službo tudi kot ma-vriner, agent ali tirljevalec. Naslov pov. uprava »Edinost«.

ZOBOZDRAVNIK

Univ. Med. D.r Makso Brillant

v TRSTU

ulica S. Giovanni štev. 5, I. nadstr.

Izvršuje izdelanja z emajlom, porcelanom, srebrom in zlatom.
Izdeluje posamezne umetne zobove kakor tudi celo zobovje.
ORDINIRA ob 9.—12. predp., 3.—5. popol.

MATTONI
GIESHÜBLER

Promet s čeki in nakaznicami.